

Тържествата

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, СЪБОТА, 1 ЮНИ 1968 Г.

ГОДИНА XXV • БРОЙ 66 (2413)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, на Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТОЗ, КОЙТО ПАДНЕ В БОЙ ЗА СВОБОДА, ТОЙ НЕ УМИРА...

ТЪРЖЕСТВЕНИ ЗАРИ ПО СЛУЧАЙ 2 ЮНИ

СНОЩИ
ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Пърхат знамената на официалната трибуна на пл. „9 септември“. И независимо от проливния дъжд, от извиста се буря приклякват хора — млади и стари, опяват е строителните възпитаници на ВНВУ „В. Левски“. За тържествения митинг-заяр, посветен на 2 юни — Деня на Христо Ботев, на загиналите в борбата против османското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война, заемат място на трибуната и другарите Димитър Стоянов — секретар на Окръжния комитет на БКП, генерал-майор Цани Бакалов — началник на Великотърновския гарнизон, активни борци против капитализма и фашизма, ръководители на окръга и града.

Прочуването е словото, произнесено от Йордан Илиев — член на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет на борбите против фашизма и капитализма. Смятано мнозинство е заслушано в думите за безпримерния подвиг, за героизма на хилядите чедра на България, дали живота си за нейния свят, щастлив ден.

Търбен сигнал! Започва тържествената проверка. Отчетливо звучат имената, познати от детинство и така близки на сърцето: Христо Ботев, Васил Левски, Бачо Киро... после Трифон Сарафиев, Димитър Иванов, Ганка Рапеева... низ от дългия списък на безсмъртните.

Тържествено, заглушила пляска на дъжда, се понася мелодия: „Вий жертва паднахте в неравна борба“. Множество със сведени глави коленнич. Поклон пред подвига, пред светлата памет! Поклон от вечно признателния поток на героичния български род.

Екват звуците на сигнала „Заря“. Салюти разтърсват древните хълмове и небесния купол, раздиран от светкавици, пламва от нови пожари — ракетите. Те ярко горят във висините като символ на нашето преклонение пред подвига на безсмъртните.

Бл. Йорданова

Дневни * Вести

ГРУПА жени от Германската демократична република имаха на 30 май среща с женкомисията при Градския комитет на Отечествения фронт и клуба на жената при Профсъюзния дом във Велико Търново. Вечера те посетиха с. Михалци, където се запознаха с живота на селскостопанските труженници.

РЕЦИТАЛ на тема „Пробуде ни легенди“ изнесе на 30 май в Елена артистът от Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново Петър Петров. Рециталът е по мотиви на народни песни, предания и легенди.

ЧЕСТУВАНЕ на Деня на детето се състоя завчера във 102 нивова организация на Отечествения фронт на кв. „Искра“, Велико Търново. Децата от пионерския отряд към организацията „Бачо Киро“ изнесоха специална програма и бяха най-сърдечно поздравени.

ПРЕХОДНОТО червено знаме на Министерството на архитектурата и благоустройството и ЦК на профсъюза за първото тримесечие на 1968 г. е присъдено на СП „Комунални услуги“ — Велико Търново. То беше връчено на тържествено събрание, състояло се на 30 май, от представител на Министерството Цветан Биволарски.

100 възторжени бригадири, участници в националната младежка бригада „Лилияна Димитрова“, замиват днес от Велико Търново. Те ще работят един месец на строежа на пътя Пирдоп — гара Стрима.

ПРОГРАМА ЗА ТЪРЖЕСТВАТА

Възпоменателното тържество на Тасладжа ще се открие на 2 юни в 10 ч. За безпримерния подвиг на героите от Горнооряховския партизански отряд ще говори другарят Сава Дълбоков — зав. отдел „Планово-финансов“ при Централния комитет на БКП.

Тук ще се състоят и окръжния състезания по ориентирание за купата на Окръжния комитет на борбите против фашизма и капитализма.

Тържеството в Балван ще започне също в 10 часа. За мъжеството, всеотдайността на партизаните ще говори другарят Иван Райков — бивш командир на Габровско-Севлиево отряд.

В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Потомците застанаха на почетна стража. На 30 май привечер до всички паметници и паметни плочи легнаха венци от дъха ви рози и карамфили, а младежи и пионери застанаха на пост.

По-късно екнаха песните. Започна традиционният преглед на маршовата песен. Наред с учащата и армейската младеж този път с песни преминават край трибуната на площад „Георги Измирилев“ и младите работници и пионери от специализираните отряди по операция „Българска слава“.

Множеството притихва. Едно по едно звучат имената на героите, паднали в бой за свобода. Живи в паметта, живи в трудова ни динамика, те и сега са призовани от нас, за да ни направим най-дълбок поклон, за да засвидетелствуваме по най-тържествен начин, че ще бъдате винаги сред нас. Това потвърждават и думите на словото, произнесено от подполковник Захариев.

Из стотици гърди се изтървяха песни. Близко три хиляди участници в митинга, посветен на 2 юни, подемат „Де е България“ и химна на НРБ. Къти работилческата Горна Оряховица.

Иорд. Божилова

В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

На площада в града се стекоха стотици хора — ученици, работници, кооператори, група възпитаници на ВНВУ „Васил Левски“ — В. Търново. Открит беле митингът посветен на 2 юни.

За националния герой Христо Ботев и всички загинали в борбата за свобода, за патриотизма на българската народна гордост, за патриотизма на българския народ говори подполковник Петър Петров. След това беше направена тържествена промърка и с падане на колене беше почитана паметта на героите.

Накрая бяха поднесени венци пред паметника на загиналите в борбата против фашизма и капитализма и Отечествената война.

Михо Цонев

В КИЛИФЕРЕВО

Борческо Килифарево събра на 30 май почти всички свои жители. Те дойдоха за тържествения митинг-заяр. Гости бяха членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП — Радил Минчев, заместник-председателят на Окръжния народен съвет — Пейчо Първанов, участници в Антифашисткото килифаровско въстание от 1923 година, участници и близки на загинали в партизанското движение.

Поклад изнесе секретар на Общинския комитет на БКП — Кирил Драгошинов. След тържествената проверка, направена от възпитаници на ВНВУ „Васил Левски“ — Велико Търново, бяха поднесени венци на братската могила и паметника на Трифон Сарафиев.

Г. Дойнов

НАША ПРОВЕРКА

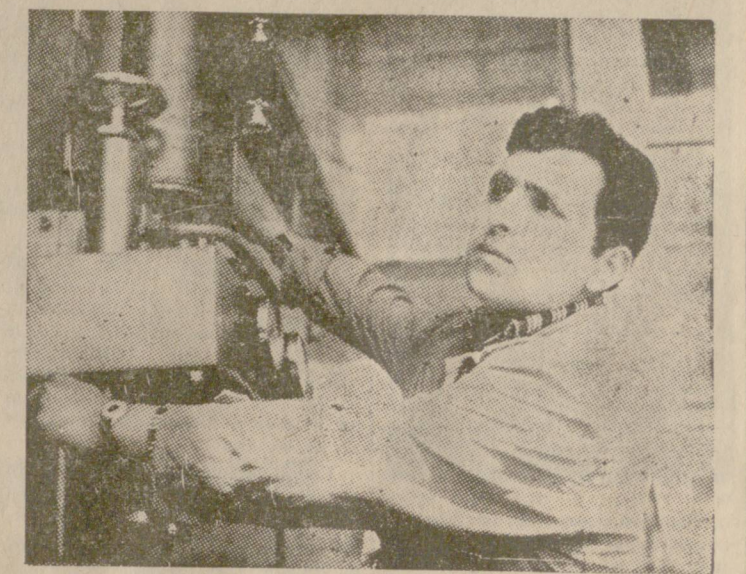
В КОНСЕРВНАТА ФАБРИКА „МИЗИЯ“

- ВЛОШАВА СЕ КАЧЕСТВОТО НА ЯГОДИТЕ — ВМЕСТО 4,5 т — 3 т КОМПОТ
- МАКАР И ДА СА НИСКИ ДОБИВИТЕ, ГРАХЪТ ТРЯБВА ДА СЕ ПРИБЕРЕ И ОПОЛЗОТВОРИ
- НУЖНА Е ПОМОЩ НА ТКЗС — РЕСЕН

НИКОГА досега консервната фабрика „Мизия“ в На възникнала площадка на стерилния цех нова тягостна каптина — множество касетки с напълно развалени ягоди в тях. В консервната промишленост такива плодове никога не се похабяват напреднико? За новата парова централа какво да се каже — позакъснели хората, но работят, доизкусуват я. Не е голяма беда, тъй като старите котли действат. Но да тръгнеш из двора и на десетки места да се натъкваш на купина шайби и изпучупени буркани, от които развалена продукция разнася своите злобония, да заобикаляш други купчини от разхвърляни дъски и дървета, железа и камъни, дъги от бурета и капачки от буркани и т. н., за какво говори цялата тази картина? Че били неизбежни замърсяванията при подобно производство не искаме да спорим, но от миналата година да не е играла „метла“...

На възникнала площадка на стерилния цех нова тягостна каптина — множество касетки с напълно развалени ягоди в тях. В консервната промишленост такива плодове никога не се похабяват напреднико? За новата парова централа какво да се каже — позакъснели хората, но работят, доизкусуват я. Не е голяма беда, тъй като старите котли действат. Но да тръгнеш из двора и на десетки места да се натъкваш на купина шайби и изпучупени буркани, от които развалена продукция разнася своите злобония, да заобикаляш други купчини от разхвърляни дъски и дървета, железа и камъни, дъги от бурета и капачки от буркани и т. н., за какво говори цялата тази картина? Че били неизбежни замърсяванията при подобно производство не искаме да спорим, но от миналата година да не е играла „метла“...

Не може да се отрече, че другарите от стерилния цех от началото на кампанията са напращали сили своевременно да преработват постъпващата суровина, въртели са смените така, както е изгодно за производството. Бля

Пресорът Георги Йорданов подготвя включването на 5000-тонната преса в цеха за панелни радиатори в Стражица.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

ЗАГРИЖЕНОСТ ... И ЗА ХОРАТА

- И ТАЗИ ГОДИНА ЛИ В ТКЗС — КАРАИСЕН НЯМА ДА ИМА ОБЩЕСТВЕНА КУХНЯ?
- ЖЪТВАТА ЛИ ТРЯБВА ДА ЧАКА КОМБАЙНИТЕ?

Една след друга се застигат работите на полето, хора са нужни за обработката на много култури. Този година се налага за сажането и отглеждането на повече допълнителни зеленчуци, т. е. влагането на много ръчен труд и пестеливото му изразходване.

От това общо положение за стопанствата не прави изключение и карайсенското. Предвидени допълнителни култури за компенсиране на загубата от сушата на стойност 740 282 лв. са в по-голямата си част трудоёмки — зеленчуци и тютюн. Като се има предвид и важната за стопанството отрасъл — лозарството, който също погълща не малко ръчен труд, ясно е колко са натрупани сега кооператорите и колко напрегнато ще бъде лятото, а още повече есенята, когато се прибира реколтата.

Кооператорите направиха всичко, което беше по-силите им, за да намалат последиците от сушавата година. Подредиха лозята и ранните зеленчуци, опокана ги, извързана доматите. С удоволствие човек гледа чистите лозя, обещаващи не по-малко от 1000—1200 кг грозде от деклар и по направената предварителна сметка — едно преизпълнение на заплануваните добиви, което ще доведе около 208 000 лева повече. Отлично са работили и механизаторите — в някои от блоковете, засети с павелина и слънчоглед, те са постигнали почти гравитеска обработка на почвата след второто окопаване и загряването на парцелите.

Всичко това спада към въпросите, които сега са в центъра на вниманието на ръководството на стопанството, на механизаторите и кооператорите. Към тях трябва да припомним и ремонта на комбайните и другите машини и съоръжения, с които ще бъде прибран реколтата от есенниците. Жътвата тук се очертава много близка — може би в началото на другата седмица комбайните ще влязат в ечемичните блокове. А б от четиринадесетте комбайна

ЖЪТВАТА ЗАПОЧНА

Заверша в участък Климентов на ТКЗС — Полски Тръмбеш започна жътвата на ечемика. Първи с комбайн си навлезе в ечемичния посеи сителът на „Народен орден „Труда“ — бронзов, Никола Тодоров Кичков и помощникът му Николай Нешев. Овръщани бяха първите 7 т зърно. Вчера в блоковете работеха 2 комбайна и 1 андрюер.

Григор Стоянов

участък агроном — Климентов

годарение на положените усилия към 29 май те бяха приготвили 158 тона компот. Малко остава да се достигне заплануваната цифра 175 тона, но тя никак не задоволява през тази година, когато ще трябва да се компенсира загубите от сушата. Ориентировката на ръководството е да се стерилизира поне 250 тона компот от ягоди. Още не е късно да се постигне това. Следва обаче кооперативните стопанства да се отнесат с още по-голяма загриженост към този въпрос. Време е да се премане практиката ягоди да се откарват в консервното предприятие едва вечерта. Те са такъв малотраен плод, че всеки изминат час от брането до преработката влошава значително качеството на суровината (особено когато плодчетата са оставени да презреят). Ето каква беше причината и за сплукването на ягоди на възникнала площадка.

Те бяха пристигнали едва в полунощ (интересно къде ли са пътували до толкова късно), малко след като втора смяна е била вече напуснала. И естествено, останали са за сутринта. Вместо от 3 тона ягоди да се добие 4,5 т компот, резултатът е всичко 3 тона компот. Кой печели от това? Нито кооперативното стопанство, нито предприятието, нито държавата.

Сушата нанесе големи поражения на някои култури. Една от тях е и грахът. Планът на предприятието от тази култура е върде голям — 650 тона консерви, а към 29 май бяха приготвени едва 79 тона. Сметките показват, че и 200 тона едва ще бъдат достигнати, защото някои стопанства са склонни да не берат, тъй като добивът е съвсем нисък, а и механизацията не може да се приложи. Такива схващания обаче са напълно погрешни. Премърът с ТКЗС — Обединение е твърде показателен. Там другарите са искали да бракуват граха, от консервното предприятие да проявили настойчивост за осигуряване на суровината, колкото и малко да е тя, и в резултат са получили все пак по стотина килограма от деклар.

По-трудно е в ТКЗС — Ресен, където площите с грах са над 600 декара. И тук опитите за механизизирано прибиране не са довели до добър резултат. А в същото време работната ръка е за ета с бране на ягоди, окопаване и др. Погледнато справедливо, не правилно ли било да се иска от ръководството на ТКЗС да прибере граха за сметка на ягоди, които също не търпят отлагане. Но интересите налагат и грахът да се оползотвори. И тук без съмнения ще трябва да се отдели съответна работна сила. Но гова няма да бъде достатъчно. Борбата за компенсиране загубите от сушата налага да се прятат и бригади от ученици, служители, и др. за прибирането на граха, за оползотворяването на всяко зрънце.

Н. МИНКОВ

В ПОМОЩ НА ВИЕТНАМ

● ОТГОВОР НА ПРИЗВАНИЕТО НА МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ ОТ ВРАЧАНСКИ ОКРЪГ

Върховни усилия полага героичната вьетнамска младеж в борбата за свобода на своето изстрадащо отечество. Всеки ден загиват хиляди жени, деца, старци. Американските войскови части да поставят на колени вьетнамския народ. Въпреки жертвите и огромните загуби, вьетнамската освободителна армия печели героични битки с врага.

Съ своята саможертва и пословичен героизъм вьетнамският народ спечели сърцата на всички честни хора. Неговата съдба е станала и наша съдба.

В навечерието на IX световен фестивал младите механизатори от села та Койнаре, Кривопол и Тънлава, Врачански окръг, решиха в чест на фестивала да отпратят по една сменна норма в помощ на вьетнамския народ. Те призоваха всички млади механизатори от страната да се присъединят към техния почин.

Тази патристична инициатива на механизаторите от Врачански окръг беше подкрепена с ентузиазъм навред в цялата страна. Горещо подкрепиха призива и Министерството на земеделието, Централният кооперативен съюз, Централният комитет на Профсъюза на работниците от селското стопанство, Централният комитет на ДКМС.

Откликна и младежата от нашия окръг. В призива на Окръжния комитет на ДКМС и други окръжни институти и организации 14 юни е обявен за Ден на Виетнам. На този ден механизаторските кадри от окръга ще обработят по половин сменна норма в помощ на вьетнамската младеж. До този ден в бригадите и дружелюбията ще се организират вечери за героичния вьетнамски народ, срещи с чуждестранни студенти, министри. Със събраните средства от ила та страна ще се закупят селскостопански машини.

Всичко това ще бъде израз на нашата убеденост в победата на вьетнамския народ, на неговата и прищаността на ким идеите на пролетарския интернационализъм.

Н. ЯМБОЛИЕВА

Преклон пред родолюбieto, железния български дух и воля

Земята гореше под нозете на тираните

Мощен тласък на партизанското движение даде историческата победа на Съветската армия при Волга. Броят на нелегалите през 1942 г. в окръга се увеличи. Те обикаляха и подпомагаша партийните и ремсовите организации в окръга, разясняваха програмата на Отечествения фронт и политиката на Партията, организираха мъчаливата и откритата съпротива на трудещите се в окръга, създаваха широка мрежа от ятаци.

На 13 август 1943 г. Горнооряховската чета получи своето първо бойно кръщение — прекъсна телефонните връзки, излизаша от с. Царски извор (Чапаево), завариха шосетата и проведоха митинг при една от въздушните къщи, където имаше няколко десетки мъже и жени, младежи и девойки. На импровизираната трибуна един след друг говориха Васил Петков, д-р Върбан Генчев и Надя Панайотова. Хората отначало бяха изненадани, после се успокоиха. Нагостиха ни и ни изпратиха като свои.

Отрядът израсна в очите на народа като въоръжена сила на Партията, като защитник на народната свобода и на интересите на трудовите хора.

Съгласно решението на щаба на зоната — да се отвлече част от въоръжените сили на врага от Габровски окръг и се облекчи положението на Габровско-Севлиевския отряд след загубите му в Балванската битка — щабът на Горнооряховския отряд започна проучване и подготовка на акция в с. Горски Сеновец.

На 5 срещу 6 май 1944 г. след продължителен бой въоръжената съпротива на „обществената сила“ бе сломена и селото овладяно. В боя бяха убити четири фашисти и пет бяха пленени с оръжие в ръка. Отрядът остана на смърт и разстреля на площада пленените фашисти. Изгори общинската архива. Взе трофеи над 16 пушки, пистолети, патрони и заедно с няколко нови партизани от селото се оттегли в горите. Това беше най-голямата, наказателна акция в Горнооряховския партизански окръг. Политическото въздействие беше огромно. Нанесен беше тежък удар върху престижа на фашистката власт в целия Търновски окръг (административен). Врагът се стресна и започна подготовка за унищожаване на отряда. Грябваше да се вземат мерки.

Заключихме. Врагът ни превари. След снабдителната акция около с. Стражица отрядът беше блокиран на 28 май 1944 г. в горите между селата Чапаево, Стражица, Асеново, Волина, Ни-

колаево, Камен и Горски Сеновец от няколкохилядна войска, жандармерия и фашистка палач. Започна неравен едномесечен бой с многочислени и въоръжени бойци. Верни на партизанската клетва, героически загинаха 29 партизани. Загинаха и още толкова ятаци. Озвереният враг убиваше жестоко заловените живи партизани. В Свишовската околия почна масово избиване на ятаци. Геронизмът на загиналите народни борци ще се помни вечно.

Безсмъртен, достоен за народния епос, е подвигът на четата с командир Стефан Моллов (Сашо) и политкомисар Димитър Генков (Симо). Изгънката се от фашисткия обръч в тоя район и обградена отново от многочислени, до зъби въоръжен враг около с. Хаджидимитрово, Свишовско, малката група партизани води неравен бой на живот и смърт. Силите се изчерпват, патроните намаляват. Спасение няма. Но героите продължават боя. В на стъпналото кратко затичие фашистки офицер предлага на народните борци да се предадат, за да бъдат пощадени. В отговор Димитър Генков, поел командването от ранения командир, се изпаява и се обръща с горещ призив към войниците да не стрелят срещу партизаните — народни защитници, а да обърнат оръжието срещу фашистките офицери. Пронизан, той пада. Загиват героически и останалите партизани.

Врагът тържествуваше. Но той горчиво се мамеше. Кога преценяваме героичните сражения на отряда през май и юни, ние бромим не жертвите, които дадохме. Защото от всяка капка кръв на героите се раждаха нови борци и земята пламваше под нозете на тираните.

Горнооряховският партизански отряд завърши своя героичен боев път. Той и останалите партизански части се вляха в нашата народна армия, превърнаха се в неин гръбнак в победоносната Отечествена война за окончателното разгромяване на хитлеристките завоеватели. Делото и ролята на отряда първа има да се изучава и оценява.

Жизнената сила на партизанското движение се коренеше в здравите му връзки с народа. Ако само в едно село — Царски извор (Чапаево), над 160-ма даваха подслон, храна, дрих за партизаните, това говори по-красноречиво от всичко, че на шата борба беше дълбоко народна.

Отрядът имаше ятаци и връзки в 163 града и села в окръга. Широка мрежа от партийни и ремсови организации, от ятаци и връзки беше твърдата опора за жизнелюбността и силата на нашата въоръжена борба.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

ЗАПОВЕД

на министъра на Народната
отбрана на народна
республика България

За активно участие в
борбата против фашизма и капитализма като партизански
командири

ЗАПОВЯДВАМ:
ПОВИШАВАМ ВЪВ ВОЕННО
ЗВАНИЕ — ПОСМЪРТНО

„ПОД ПОЛКОВНИК“
1. Върбан Русинев Генчев,
роден на 26. VII. 1918 г. в с.
Върбаново

„КАПИТАН“
1. Димитър Трифонов Ген-
ков, роден 1918 г. в с. Поли-
краище

2. Йордан Христов Марков,
роден 1923 г. в с. Сашево

3. Пенчо Цонев Пенчев, ро-
ден 1912 г. в с. Килифарево

4. Петър Димитров Мангов,
роден 1920 г. в с. Килифарево

5. Тодор Йорданов Моллов,
роден 1918 г. в с. Д. Оряховица

6. Петър Христов Кърчев, ро-
ден 1917 г. в с. Д. Оряховица

7. Христо Григоров Камбу-
ров, роден 1914 г. в с. Михалци

8. Иван Люцканов Атанасов,
роден 1920 г. в с. Масларево

Безсмъртен, достоен за народния епос, е подвигът на четата с командир Стефан Моллов (Сашо) и политкомисар Димитър Генков (Симо). Изгънката се от фашисткия обръч в тоя район и обградена отново от многочислени, до зъби въоръжен враг около с. Хаджидимитрово, Свишовско, малката група партизани води неравен бой на живот и смърт. Силите се изчерпват, патроните намаляват. Спасение няма. Но героите продължават боя. В на стъпналото кратко затичие фашистки офицер предлага на народните борци да се предадат, за да бъдат пощадени. В отговор Димитър Генков, поел командването от ранения командир, се изпаява и се обръща с горещ призив към войниците да не стрелят срещу партизаните — народни защитници, а да обърнат оръжието срещу фашистките офицери. Пронизан, той пада. Загиват героически и останалите партизани.

Врагът тържествуваше. Но той горчиво се мамеше. Кога преценяваме героичните сражения на отряда през май и юни, ние бромим не жертвите, които дадохме. Защото от всяка капка кръв на героите се раждаха нови борци и земята пламваше под нозете на тираните.

Горнооряховският партизански отряд завърши своя героичен боев път. Той и останалите партизански части се вляха в нашата народна армия, превърнаха се в неин гръбнак в победоносната Отечествена война за окончателното разгромяване на хитлеристките завоеватели. Делото и ролята на отряда първа има да се изучава и оценява.

Жизнената сила на партизанското движение се коренеше в здравите му връзки с народа. Ако само в едно село — Царски извор (Чапаево), над 160-ма даваха подслон, храна, дрих за партизаните, това говори по-красноречиво от всичко, че на шата борба беше дълбоко народна.

Отрядът имаше ятаци и връзки в 163 града и села в окръга. Широка мрежа от партийни и ремсови организации, от ятаци и връзки беше твърдата опора за жизнелюбността и силата на нашата въоръжена борба.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

ИМЕ-ЗНАМЕ В БОРБАТА

45 години от гибелта на Петър Цуцуманов

На един новостроящ се блок в Лясковец скоро ще бъде поставена плоча с надпис: „На това място бе родната къща на Петър Димитров Цуцуманов, Роден на 3 октомври 1900 г. — убит на 13 юни 1923 като секретар на БКМС в град Лясковец“.

Кратък надпис. Той почти нико не говори на подрастващото поколение за вечно младия секретар на Комсомола в Лясковец. Само двадесет и три години е бил в ония паметни юнски дни на 1923 година. Такъв е и днес в паметта на своите другари. А от неговата гибел са изминали 45 години.

Роден е в градинарско семейство. Бащата бил на гурбетлък в Унгари. Заболява и умира твърде млад, оставяйки пет невинни деца. Най-малкият от всички е Петър. Макар че е силен ученик, той не може да завърши средно образование. Главоът, недомъкът го принуждават да напусне училището. Но той продължава да чете, да работи над себе си. Увлечен се по философията. Книжите „Анти Дюринг“, „Диалектика на природата“ от Енгелс прочита по няколко пъти. Заучава цели пасажии

познати на Партията — да се изкача. Цивкев иска веднага да се образува група в помощ на килифареви. Подкрепят го Цуцуманов, Кьорчев, които са за организиране на въстание в Лясковец. Образуват група, която тръгва към Килифарево. Стигнали донякъде, те научават за участта на килифареви и се връщат обратно. Проливният дъжд принуждава Петър Цуцуманов, Панайот Цивкев и Петър Калев да се подслонят под сина. Но стопанката на колибата ги вижда и издава.

Когато отрядът от блокарци, предвождан от Павел Розев, озражда колибата, Цивкев, Цуцуманов и Калев искат да отговорят с огън, но оръжието е мокро. Пръв излиза Цивкев — раняват го, след него Цуцуманов пада убит. Последен е Калев, който е ранен в крака. После фашистите добухват Цивкев. „По тялото му личаха удари от нож и пет-шест куришма“ — Раб. вестник, 30 юни 1923 г.

Петър Цуцуманов е убит, но борбата продължават неговите другари. Още преди дружеството да мине в нелегалност, се свикало събрание, на което говори П. Хрулев. На него се взема решение дружеството на Комсомола в Лясковец да се преименува на името на Петър Цуцуманов.

Така неговото име става знаме в борбата срещу настъпващия фашизм.

З. ХРИСТОВ

Този паметник ни напомня за героизма на партизаните от Габровско-Севлиевския отряд, проявен в битката при село Балван.

Цвета за героите

Христо Козлев

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

ЦВЕТА ЗА ГЕРОИТЕ

Христо Козлев

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизиции умира Иван Чупков — секретар на ЦК на РМС.

Долна Оряховица става център на съпротивителната борба. В селото през 1941 година има бойка партийна организация и РМС, наброяващи десетки членове. Секретар на партийната организация е Христо Козлев — обичан и уважаван от всички. По това време фашистката власт решава да унищожи всяка проява на съпротива. На преследване биват подложени всички прогресивни хора в селото. От двадесети май 1941 г. Христо Козлев преминава в нелегалност. За периода 1941—1944 г. от Долна Оряховица излизат тридесет партизани. Единадесет от тях и двама ятаци загиват в борбата.

Днес жителите на селото тачат имената на поета-партизанин Христо Козлев, Петър Кърчев — политкомисар на отряд „Георги Бенковски“, Никола Мусев, Петър Ризов, Илия и Георги Хаджидеви, Георги Събев, Димитър Стоянов Зарзалиев, Тодор Йорданов Моллов, Йордан Марков Гуглев, Йордан Илиев Гайдаров, Стефан Панайотов Гечев, Паун Христо-в Джинов. Те изгоряха в борбата, за да се роди днешният щастлив ден.

На този ден ние се прекланяме пред техния подвиг. Със свежи и ухаещи цветя, алени като тяхната кръв и чисти като душите им, обикваме лобните им места. На 2 юни стари и млади от борчесна Долна Оряховица с признателност ще си спомнят скъпите имена на падналите в борбата долнооряховчани.

През 1925 г. в гр. Пловдив след едномесечни зверски инквизиции по най-подъл начин е убит от панковистките палачи еднородственикът майор Асен Агов. През 1936 г. в сражение близо до Мадрид загива командирът на интернационалната бригада „Георги Димитров“ полковник Иван Иванов Паунов (Гребенаров), участник в Септемврийското въстание. През 1940 г. след жестоки инквизи

ЗА ИНИЦИАТИВИТЕ В ТЪРГОВИЯТА

- КОГАТО СЕ ОПРОВЕРГАВАТ НАРОДНИТЕ МЪДРОСТИ
- КОЙ ПО-ДОБРЕ ПОЗНАВА НУЖДИТЕ НА КОЛЕКТИВИТЕ?

Понякога проблемите в търговията възникват инцидентно, непредвидено и започват да се трупат преписките и писмата. Затова е достатъчен само един съвсем обикновен препис от решение, за да поведат или някакъв друг акт... Не само се предполага, а е съвсем естествено, че за приемането на каквото и да е решение се е мислило и преценявало твърде много и са се предвиждали всички положителни и отрицателни последици от него. При всички случаи обаче се е изхождало от интересите на трудовите колективи-потребители и стремежът е бил един и само един — прибираване на социалистическата търговия колкото се може повече до нуждите на хората.

Изхождайки от тези съображения, преди година секретариатът на ЦСПС е предложил и Министертвото на вътрешната търговия е приело да се дадат указания за преминаване на лавките и биофетите, намиращи се в дворовете, районите и сградите на предприятия, учреждения, учебни заведения и др. в нашия окръг са организирани биофети, лавки, закупувални, шандове и др., които се стопанисват от търговските организации, а в същото време функционират столове на работниците, служителите и учениците се, които се стопанисват от съ-

ответните предприятия, учреждения, учебни заведения, СП „Столове“ и др.

Не е никак трудно да се проумее, че това разделено стопанисване и ръководство на функциониращите едновременно два вида заведения (столове и примерно биофети), организирани на едно и също място, в немалко случаи водят до редица неудобства и не се оправдава докрай тяхното предназначение или казано направо не могат да задоволяват достатъчно нуждите на хората. Споменатите търговски заведения не могат да ползват нито топлините, нито хладилните съоръжения в столовете, да не говорим за другите съоръжения, като панства, ферми и т. н. Не се използва и такава благоприятна възможност — приготвянето на закуски в стола, предлагането и продажбата им става от закупувалната или биофета и т. н. И друго, което никак не е маловажно — работниците, служителите и учениците се не могат да използват реализираната печалба (чистия доход от дейността на споменатите обекти) за поевтиняването на храненето в столовете, на което те имат право според съществуващите разпоредби и което е вседневна партийна и правителствена политика.

Такава обекти във Велико Търново и окръга има и те не са малко. Достатъчно е да изберем само тези в ТПК „Метал“, в кло на ДСП „Родопа“ и др. във Велико Търново, Електротелефонен завод „Янтра“, П. Цивкев и ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица, ДМЗ в Павликени и др. И вместо търговските организации да откликнат за разбиране на тези проблеми и да съдействуват за тяхното бързо разрешаване, те започват да търсят всевъзможни начини, за да „заобиколят“ съвместното решение на ЦСПС и Министерството на вътрешната търговия. Летят писма от предприятия до профсъюзи, търговски организации и предприятия, до отдела „Търговия и изкупуване“ при Окръжния народен съвет, за да потеглят после обратно. И паките набъбват. Не месеци, а година измина и резултатите са почти без промяна. През това време се е премисляло за всичко, но не и за подобряване търговските услуги на съответните колективи.

Ето какво пише в едно писмо-отговор до ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица, с което предприятие търси иска да се изпълни спомнатото вече съвместно решение: „Магазинът, предмет на горното писмо е собственост на ГПК „Наркооп“ — Горна Оряховица, построен през 1966 г. със заем „Нова техника“ и същият представлява редовен бакалски магазин, продаващ всички видове хранителни стоки, а не е лавка за закупи и безалкохолни напитки. Не даваме съгласие за предаване стопанисването на магазина от стола ви.“ Ние не знаем тези, които са подписали цитираното писмо, дали са посетили въпросния обект. Дължим да добавим обаче, че в този „редовен бакалски магазин“ има няколко маси със столове. За какво могат да служат те? За закупуване и почерпка, за консумиране на напитки по избор — алкохолни и безалкохолни. Според приза на отговорника на обекта (не е наша работа да напомняме зашо е угодливан от друг обект) много по-голяма част от стокооборота се осъществява не от пролаването „на всички видове хранителни стоки“, а от заку-

пи и напитки! А в писмото се твърди, че „не е лавка за закупи и напитки“. В друго писмо се известява колко средства са изразходвани за строителството и обзавеждането, че са от „Заем за малка механизация“ и т. н. А никъде и дума не се споменава за помощта, която е оказало предприятието, на чиято територия е обектът — ДКЗ „Мизия“, за преимушствата, които биха получили работниците, за праха, който стои по някои стоки, и т. н. Да не говорим за това как се снабдява и зарежда въпросният обект.

Не бива да се забравя и фактът, че всяко предприятие-домашно е готово да заплати евентуалните компенсационни от промяната на плановите, от разкриването на нови обекти и т. н. Както казахме още в самото начало беше нужен само един препис от едно решение, за да възникнат редица проблеми пред търговските колективи, да възникнат спорове между търговски организации и предприятия, учреждения и т. н., да започнат да се пишат писма след писма. За арбитър е призван отдел „Търговия и изкупуване“ при Окръжния народен съвет, а негов най-близък помощник е Окръжният съвет на профсъюзите при разрешаването на спорете. Техен дълг е да преценят най-справедливо кой какво ще спечели, да определят критерия за отхвърлянето или изпълнението на въпросното съвместно решение. При всички случаи обаче според нас не трябва да взема предвид тесноведомствените интереси, а интересите на тези, за които са създадени търговските организации.

През последните години за населението от окръжния град е проблем да му се осигури ритмично снабдяване с тестени изделия (имаме предвид преди всичко кор с кори за баници) и по-богат асортимент от безалкохолни газирани напитки. Това най-осезателно се чувствава през летните туристически-екскурзионни месеци. Като пъти шандистките отговарят на домокинците: „Нямате кори за баници!“. А колко вида газирани напитки се предлагат в заведенията за обществено хранене и в другите магазини? Понякога се появят за ден-два нови асортименти, харесат се на населението, но те изчезват от шандовете, за да се появят след седмици или месеци. Не са необходими много примери, достатъчно е да споменем само такива типети като „Амброзия“, „Ресенка“ (препоръчана от Министерството на вътрешната търговия и ЦКС за произвеждане в цялата страна), „Елексир“, „Кафе“ и други.

Населението трябва да знае, че има благоприятни възможности, за да му се осигурят в повече количества и кори за баници, и по-богат асортимент от безалкохолни газирани напитки. Но за това са необходими по-големи инициативност, настойчивост и енергичност от съответните отделни към ОКС, ГНС и др. И това не е свързано с големи капиталовложения, заангажиране на транспорт, търсене на работна сила. Трябва само по-добро желание и по-бобра воля, по-творческо разбиране на идеите и инициативите на работниците и специалитите от селкоопа в село Ресен.

До този момент от месеци на ред се снабдяват няколко магазина на ГТП „Наркооп“ и ГТП „Здрава храна“ в града с тесте

ни изделия и газирани напитки. Не е безинтересно да се знае от съответните отдели и служби, че населението предпочита козуначите изделия и някои от напитките, произвеждани в Ресен, заради високите им вкусови качества. Водимо само от добри съображения още в края на миналата година у ръководството на селкоопа се появи идеята за обзавеждането на собствен магазин във Велико Търново. Това не представлява трудност за него, защото и сега се отделят и транспорт, и хора вседневно, за да се зареждат някои магазини в окръжния град. Какво по-хубаво от това, че населението ще има един сигурен магазин, където ще може по всяко време от деня да намери достатъчно и качествени тестени изделия и газирани напитки? Това ще окаже благоприятно въздействие и върху останалите производители на тези изделия, които ще се стремят да подобряват постоянно качеството на продукцията си. От това ще спечелят и търговските организации, и най-важното гражданите и гостите на Велико Търново.

М. МАНОЛОВ

С големи грижи за всички култури, с упоритост и пълна мобилизация на силите кооператорите и механизаторите от Асеново лават организирани отпор на сушата, работят за изпълнението на годишния производствен план. През тези дни селата в района на обекта стават като безлюдни. Всички работоспособни кооператори, всички служители и кооператори-пенсионери са на полето. За всеки според силите и възможностите е намерена подходяща работа.

Най-голямо внимание се отделя сега на пролетниците. От 4000 дка наредени са окопани над 1600 са окопани втори път. Втори път се окопават лозята, захарното цвекло и други култури. Едновременно с това е приготвено и прибрано 296 т качествено сено от люцерна.

Макар че при нас поливните площи са съвсем малко, поливането и след валежите не спира. Лозята вкоренилици на площ от 290 дка е оросено втори път.

Иван Ненков

Равносметка на двадесетгодишнината

През месец май преди двадесет години върху основата на няколко национализирани частни предприятия — „Машина“, „Стабилност“, „Разема“ и „Собствен труд“ — в с. Дебелец беше създаден машиностроителният завод „Червена звезда“. Шепата ентусиазирани работници и ръководители с много труд градираха тухла по тухла това, с което днес се гордеем.

Още през първите години „Червена звезда“ даде продукция — дърводелски машини, машини за керамичната промишленост и бетонобъркачки „Решие“. До 1955 г. заводът успя да произведе на нови модели бетонобъркачки от 250 и 500 литра, транспортни ленти — возими и стационарни с ширина 400 и 500 мм, продължи изработването на керамични машини. С марката на „Червена звезда“ по строителните обекти се явиха хаспели и вгонетки.

Бурното социалистическо строителство у нас изискваше нови високоскоростни машини. Това наложи производството на бетонобъркачки от различен типаж, ленти с общо предназначение с ширина 650, 800, 1000, 1200 и 1600 мм, асфалтосмесители и всички видове керамични машини.

Краят на 1964 г. донесе голям успех на машиностроителите — беше усвоен, а през следващата година беше пуснат в редовно производство багерът Б-400. Лентите за откритите рудници, само

МОБИЛИЗАЦИЯ НА СИЛИТЕ В АСЕНОВО

С големи грижи за всички култури, с упоритост и пълна мобилизация на силите кооператорите и механизаторите от Асеново лават организирани отпор на сушата, работят за изпълнението на годишния производствен план. През тези дни селата в района на обекта стават като безлюдни. Всички работоспособни кооператори, всички служители и кооператори-пенсионери са на полето. За всеки според силите и възможностите е намерена подходяща работа.

Най-голямо внимание се отделя сега на пролетниците. От 4000 дка наредени са окопани над 1600 са окопани втори път. Втори път се окопават лозята, захарното цвекло и други култури. Едновременно с това е приготвено и прибрано 296 т качествено сено от люцерна.

Макар че при нас поливните площи са съвсем малко, поливането и след валежите не спира. Лозята вкоренилици на площ от 290 дка е оросено втори път.

ТЕМИ НА ДЕНЯ

ВИСОКИ ДОБИВИ ГРОЗДЕ

Зелените резитби, прилагани на лозята, оказват съществено влияние за получаване на високи и качествени добиви от грозде. Основната и задължителна операция е филизенето. Чрез него се постига двукратен полезен ефект. Премахват се излишните и безплодни латораста от основата на лозата и се дава възможност да се развият дълги, достатъчно дебели и добре узрели заместващи латораста, от които да се избера плодни пръчки за следващата година. Чрез филизенето се постига и окончателно нормиране броя на ресите за всяка лоза според растежната ѝ сила.

За сорта „Болгар“ оптимален брой гроздове трябва да се счита 12—15 грозда на лоза. На най-силните лози, с две плодни пръчки, могат да се оставят до 18—20 грозда. За винените сортове „Димят“ и „Гъмза“ са нужни 20—30 реси за осигуряване на нормален добив. При сортовете с ниско средно тегло на един грозд, като „Каберне совиньон“, „Италиански ризлинг“, „Салерви“ и др., трябва да се оставят повече от 30 грозда за нормална реколта.

Същността на филизенето състои в отстраняването на излишните латораста от главината, като се оставят от 4 до 8 латораста от основата на лозата, израсли от чепове. От плодните пръчки се премахват безплодните латораста при нормално развитие на пънките и слабит плодни латораста при достатъчно натоварване с реси.

Поради настъпващото засушаване зелените резитби през тази пролет са не само необходими, но и задължителни за по-пестеливо използване на храната и водата от почвата.

Принципиането на зелените плодни латораста за предотвратяване източването на ресите и подобряване процеса на оплождането при цъфтежа е полезно мероприятие, което трябва да се прилага творчески според особеностите на сортовете и метеорологичните условия на годината.

Ранното принципване обаче предизвиква силно образуване на колтуци, които в период

да на цъфтежа могат да станат конкуренти на цъфтящата реса и да предизвикат израстване. Затова е необходимо заедно с връзването да се правят и колтучене, като на латорастите от плодната пръчка се оставя по един колтук за продължител, а останалите се отстраняват до основата.

Колтуците, израснали от латорастите на чепове, трябва да се премахват след цъфтежа, като се оставят по 3—5 листа на всеки един. Шо се отнася до кършенето на латорастите на буйно растящите сортове, трябва да се каже, че ранното и силното прекършване води до неблагоприятни последици — забавяне узряването на пръчките, намаляване на захарността на гроздето, получаване на много паразитни колтуци във втората половина на лятото и прочие. Затова ранно и силно кършене на латорастите от плодната пръчка не трябва да се прави.

Латорастите, израснали от основата на лозата, трябва да се привързват за най-горния тел, хоризонтално, а тези от плодната пръчка да се прекършват едва когато са достигнали 30—40 см над най-горния ред тел.

Важно мероприятие за ускоряване срока на узряването на десертното грозде е колпуването. Добри резултати се получават, когато колпуването се извърши не по-късно от 10—15 дни след цъфтежа. Когато се използват колпувачи, които не отделят пръстен от кората и нарязът отново нараства, колпуването трябва да се повтори след 10 дни.

За получаване на качествено десертно грозде от сорта „Болгар“ се прилага следцъфтенно нормиране броя на гроздето според силата на лозите и непосредствено след него, във фаза грахово зърно — прореждане и почистване на гроздето с ножичка на зелено.

Зелените резитби, прилагани на лозята умело, дават ежегодно както биологически, така и висок икономически ефект.

Георги ТОНЧЕВ

научен сътрудник при Опитна станция по поливно земеделие — Павликени

Пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията

Водачите, сервитьорите работници и служителите от клон на ДАП—Елена са в непрекъсната трудова надпревара в чест на

своя празник — 30 юни. Производствените резултати, постигнати през април и май, вдъхват вяра на колектива, че той ще посрещне достойно своя празник. Планът за товарите е преизпълнен с 15 459 т. а за тон километрите с 5 на сто. С крачките на първенците вървят и колективите от служба „Пътнически превози“.

Във всенародната борба за социалистическо съвръхване. Големи бяха грижите им за добиване на доброкачествен пчелен мед.

До 22 май втори пчеларски колектив с отговорник Александър Митев превърши ваденето на първата реколта пчелен мед. От 140 пчелни семейства извади 2373 кг пчелен мед. Добър добив има и колективът на Ангел Пантелев. Нашите пчелари вземат всички мерки за предстоящите паша. Те ще открат пчелните семейства на лагеруване по сами те блокове.

П. Георгиев

К. Василев

МАШИННО РЕМОНТНО ПРЕДПРИЯТИЕ — ДРЯНОВА ПРИЕМА НА РАБОТА ШЛОСЕРИ, ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ, СТРУГАРИ.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

СПРАВКИ: „ЛИЧЕН СЪСТАВ“.

Строително промишлено предприятие — Горна Оряховица ТЪРСИ

двама счетоводителя с висше икономическо образование и един счетоводител със средно икономическо образование.

Заплата съгласно щатна таблица № 3.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“, телефон 42—17.

3—3

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

за нуждите на новия хотел:

- Електротехник — VII разред, със завършено техническо образование.
- Монтьор по отоплението — VIII разред.
- Администраторки, които владеят чужди езици.

Необходимо е да представят документ.

2—1

ЗАВОД ЗА ТЕЛФЕРНИ ЕЛЕКТРОДВИГАТЕЛИ — (ГАРА ТРАПЕЗИЦА) ВЕЛИКО ТЪРНОВО ТЪРСИ

следните работници:

- Шлайфисти
- Стругари — IV—V разред
- Машинни техници
- Чистачка.

3—1

Завод за горивна техника „Металургия“ —Горна Оряховица ТЪРСИ

ученици-стругари.

Младежите да са до 18-годишна възраст.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“

Държавен пивоварен завод „Балкан“ — Велико Търново

Държавен пивоварен завод „Балкан“ — Велико Търново има вакантно място за н-к отдел „Механичен“. Заплащане по щатни таблици. Кандидатите трябва да имат завършено висше образование — машинно инженерство. Необходимо е да подадат заявление с автобиография.

Справки в служба „Личен състав“ при завода.

ДАЗ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПРИЕМА

работници и работнички за шперплатовия цех, фурнирния цех и цеха за плочи от дървесни частици.

Заплащане по сделно-разредната система.

Приемат се и нежелители на гр. Велико Търново.

Справка: „Личен състав“, тел. 24-18.

10—1

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО „РОДОПА“ — Г. ОРЯХОВИЦА ТЪРСИ

ЗООТЕХНИК с висше или средно образование за завеждащ ферма във филиал с. Майско.

Заплата по щата на стопанството.

Справка: канцеларията — гр. Г. Оряховица.

2—2

